

PLESNA HALJINA ŽUTOGA LISTA

Na starom hrastu lišće je užurbano oblačilo raskošne šuštave haljine.

– Pogledajte moju haljinu – poviče debeљuškasti list. Šepurio se na vjetru a haljina mu je titrala prelijevajući se u toplim jesenskim bojama.

– A što ti čekaš? – upita mali list. – Još uvijek si zelen. Kada ćeš se obući?

– Ne znam. Nemam haljinu – tužno odgovori list stisnuvši se uz granu.

– Pa tko je to još vidio. Ići na ples u zelenoj haljinji – kao jeka ponavljali su listovi.

Otkidali su svoje peteljke i krenuli na ples. Vjetar ih je vodio i nježno ljaljao nebom. Lišće je plesalo. Plesalo.

– Što ti čekaš? – upita kos sletjevši kraj malog lista – svi tvoji su već odavno krenuli.

– Ali ja nemam haljinu. Ne mogu ići ovakav – govorio je pokazujući na zeleno tijelo.

– Strpi se – zacvrkuće kos – i ti ćeš uskoro dobiti haljinicu.

Dani su prolazili. List je usamljeno stajao na grani. Nije ni primjetio da se svečano preobukao. Tek kada ga je vjetar otkinuo, list je ugledao svoju novu haljinu. Cijelu noć je plesao i plesao...

Tamara Urbanović